

CÁT BỤI HƯ KHÔNG

Thơ, ảnh: VÕ THẠNH VĂN

[Bài thơ làm từ 30 nghìn bộ Anh (*) trên mây; Đường bay từ Đài-Bắc đến San Francisco].

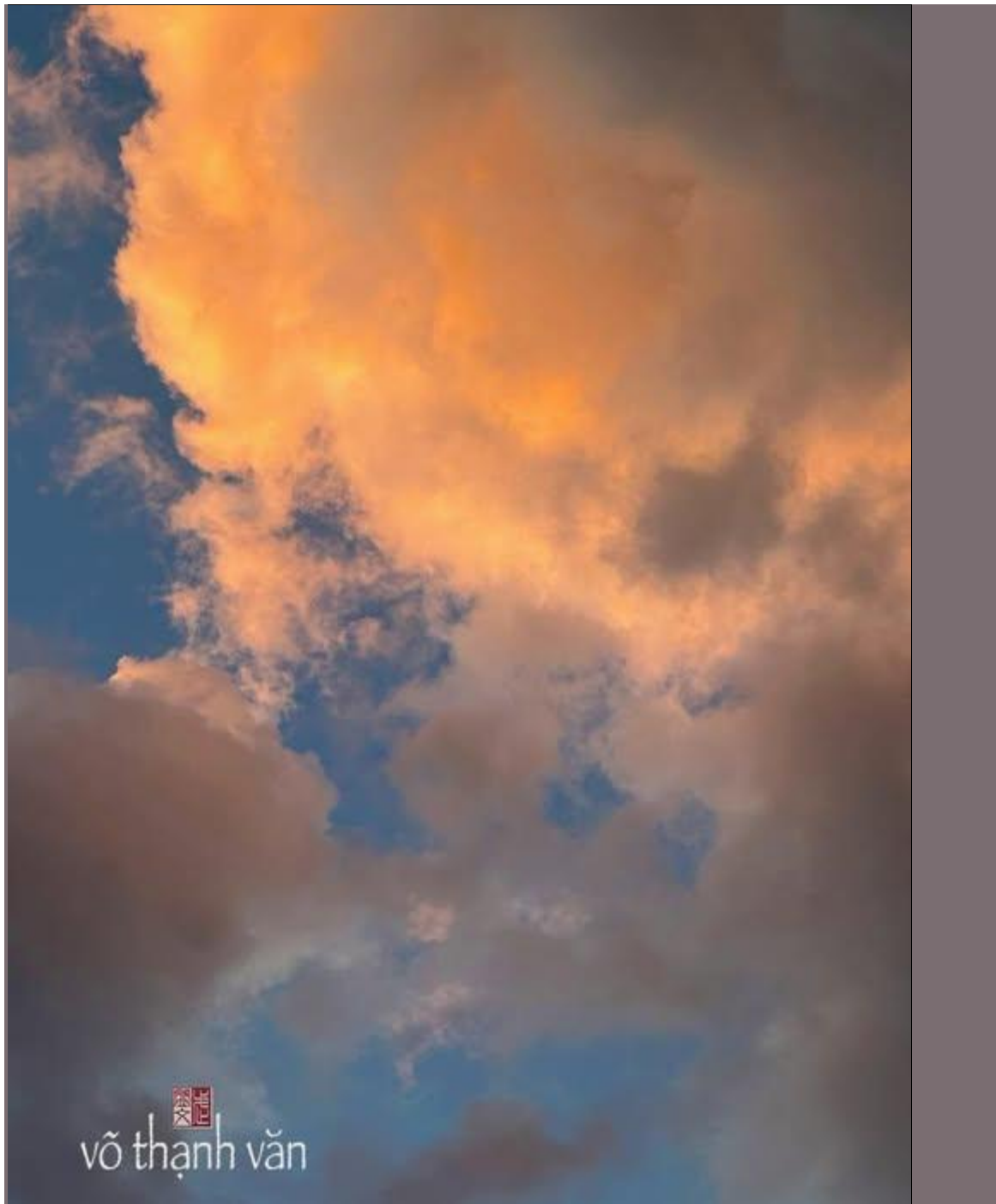
1/ Ta khói sương dày vụn dậm
Mấy tầng thỉnh khí ngất cao
Lạnh, trừ 50 độ F (**)
Sát-na đông cứng tế bào
2/ Ta cội mai già sân miếu
Quanh năm bầu bạn trắng gầy
Trắng hiên như nhiên cổ tích
Nghìn năm, triệu năm miệt mài
3/ Ta nhánh rêu buồn chân tháp
Đầu, Khuê... kết bạn giữa trời
Những đêm trăng tròn, trăng khuyết
Lòng ta thương cảm đây, voi
4/ Ta cọng cỏ mềm lối sỏi
Một đời ôm ấp dấu chân
Những gót hài đơn mệ lả
Tìm nhau lạc nẻo băng khuâng
5/ Ta ngọn lão tùng vách núi
Quanh năm hạn hán khô cằn
Âm thầm lớn từ kẽ đá
Tuyết sương xô lệch đất bằng
6/ Ta ví thân này bụi đất
Nghìn bộ rong ruổi mây cao
Chỉ cần một cơn gió bắc
Tan tành. Biến mất. Hư hao

PHDS/VTV,

March 25th, 2025.

(*) 30 nghìn bộ Anh (tương đương với 10km - [Cao độ nhất định được qui hoạch bởi cơ Quan FAA, và Tổ Chức Hàng Không Quốc Tế Dân Sự.

(**) Độ F = độ Fahrenheit (Đặt tên theo nhà Vật Lý Học người Đức Daniel Gabriel Fahrenheit 1686 – 1736).

Nguyễn Cẩm Thy

Bài thơ đậm tính thiền vị và triết lí nhân sinh, gợi cảm giác về sự vô thường của kiếp người giữa trời đất bao la.

Mỗi khổ thơ như một hình ảnh tượng trưng cho thân phận con người - khi là làn khói mong manh giữa tầng không, khi là cội mai già cô độc, khi là nhánh rêu buồn dưới chân tháp, lúc lại là ngọn tùng cần cỗi giữa vách núi.

Và thân phận ấy có là gì đi nữa thì cũng là mỏng manh và nhỏ bé như hạt cát hạt bụi giữa vũ trụ mênh mông này...